

OLVASÓSZOLGÁLAT

LEVÉLCÍMÜNK: DÉLMAGYARORSZÁG SZERKESZTŐSÉGE,
SZEGED, SAJTÓHÁZ, PF.: 153. 6740.
TELEFON: 481-460

■ Újfent a SZOTE-ügyről A gazdasági főigazgató reflexiója

Az újság 1994. október 14-i számában „Megszólalt a SZOTE rektora” főcím alatti riportban (interjúban – a szerk.) dr. Fráter Loránd rektor – most már nagy nyilvánosság előtt – rágalmaz, hazugsággal vádol, „előre bejelentett gyilkosság” résztvevőjének, „mi több, kulcsfigurájának titulál.

Úgy gondolom, jogom van – elsősorban az olvasóközönség egyoldaltú tájékoztatása elengedhetetlenül szükséges – a megtévesztő, helyenként az én értékeléssel már nem is követhető rektori megállapításokra reflektálni, mert

1/ az Egyetem Statutuma 115. §. (6) bekezdés egyértelműen kimondja: „A gazdasági főigazgató előzetes tudomása, illetve hozzájárulása nélkül az Egyetem nevében és terhére semmiféle pénzügyi kihatással járó kötelezettségvállalás nem tehető.” Ez alól a Rektor sem kivétel, mert a Statutum 48. §. (2) bekezdés a Rektor ilyenfajta hatásköréről úgy rendelkezik, hogy a Rektor „Az egyetem rendelkezésére álló központi és egyéb forrásból származó pénzügyi keretek felett az Egyetemi Tanács jóváhagyásával rendelkezhet.” Hozzájárulásom nélkül, mi több, határozott tiltakozásom ellenére, egynapos távollétemet kihasználva, a „rapid” eljárással lebonyolított lakásvásárlási ügyletről az Egyetemi Tanács utólag, az én előadásomból értesült. A fentiekben nyilvánva-

ló, hogy nem az én állításaim a „hamisak”, hanem a Rektor indokolatlanul, súlyosan, az interjúból kivehetően tudatosan megszegete az Egyetem alap-szabályát.

2/ A lakásvásárlás további pénzügyi és jogi szabálytalanságait okiratok alapján bizonyítottam az Egyetemi Tanács előtt, ugyanezen okiratokra utalva válaszoltam a sajtótájékoztatón az újságírók kérdéseire. Ezek az okiratok jelenleg is a birtokomban vannak, így a interjú azon kijelentése, hogy olyanról beszéltem, amelyről magam is tudtam „hogy nem igaz”, példátlan állítás. (A Rektor, mint érdekelt által irányított fegyelmi tárgyalás objektivitásáról az Egyetemi Tanács előtt kifejtettem a véleményemet.)

3/ Úgy gondolom, nem az én dolgom annak elemzése, hogy október 5-től számított bő egy hét alatt hogyan válhatott „nem bűnös”-ből a „számítógép ördöge” által megtréfált (meghurcolt!) áldozatból egy „előre bejelentett gyilkosság” „kulcsfigurájává”?! A Rektornál ez úgy működik, hogy Ő bármit megtehet, bárkivel, és ha az illető megpróbál védekezni, akkor már főbenjáró bűnnel is megvádolható? Meggyőződésem, hogy ilyen magatartásra senkit, semmiféle pozíció nem jogosít fel, ezért az én dolgom – egyelőre – az, hogy a Rektor évadkodását a leghatározottabban visszautasítsam, mivel nem tudok semmiféle puccsról, így annak résztvevője sem lehetek!

■ Valamikor nagyon szerettem moziba járni, de az utóbbi három év filmkínálata mindeképpen kiprovokálta, hogy elkerüljem a jelenlegi filmszínházakat. Sajnos, ki kell jelentenem, hogy századvégünk a teljes (akaratlagos) lezülést, erőszakot hozza ránk! Ennek szellemében ma e világon film nem készül, hacsak valaki azt nem akarja elhiteni velem, hogy az az egyféle (amerikai) típusú vászonra vetített primitív erőszak, és durva humbug filmnek nevezhető, amelyekben semmiféle élvezetet nem talállok, mert többségben a leglealjasultabb állati elem a domináló tényező, ahol az emberi kultúra maradványai sem fedezhetőek fel! Ez a típusfilm az, ami a még megma-

véleményem, hogy a kérdés megközelítése a Rektor részéről túlságosan egysíkú, de mindeképpen idő előtti.

Takács János,
a SZOTE
gazdasági főigazgatója

„Ha a gébics nem idejében énekel...”

A Délmagyarország október 10-i számában „Botrány a Gébics utcában”, illetve „Miről énekelnek a Gébics utcában?” címmel cikk jelent meg, és egy jóváhagyott rendezési terv kapcsán ismerteti az ottlakók panaszait. A kialakult helyzet objektív megítélése érdekében a Városrendezési és Építésügyi Iroda szükségesnek tartja néhány további adalék nyilvánosság elé tárását.

A nyilvánosság jegyében, a hivatal nevében a cikk megírásához az újságíró valamennyi dokumentumba bepillantást nyerhetett, és az irodavezető – az első telefonbeszélgetést követően – részére részletes tájékoztatást adott. Természetesen egy belső egyeztető tárgyalás

Melyik a diktatúra?

radt ízlések végleges kicsorbitásán fáradozik.

Minden egyes nappal egyre lejjebb züllő világunk ízlésszűkítői úgy gondolják, hogy elég ez az egyféle kínálat: a mai amerikai film. Diogenész lámpásával is alig fedezhető fel valami más az utóbbi évek moziműsorán, pedig a közönség ízlése nem hajlandó lemondani arról a halvány reményről, hogy valami mást is megnézhetne végre. Hangsúlyozom, hogy csakis, és kizárólag a mai amerikai film ellen van kifogásom, amelynek romboló, lélekölő, erőszakos világa tökéletesen szinkronban áll az ital, kábítószer, és bűnözés

sötétségével. A párhuzam egyetlen pillanatig sem kétséges!

A 60-as, 70-es évek mozijának kínálata sokrétű volt, mert nézhettünk francia vígjátékot, olasz kalandfilmet, angol (Pitkin) filmet, amerikai vígjátékot, szovjet filmet, és még magyar filmet is! Erről az utóbbiról jut eszembe, hogy abban a „diktatúrában” a 70-es évek közepétől „szabad volt játszani” még régi magyar filmeket is (Hyppolit a lakáj, és társai). A mai mozikban nemcsak ezeket száműzték, de szinte minden mást, ami nem amerikai film. A mai filmek többsége semmi más, mint bűnözőképző

tanfolyam kezdőknek, és haladóknek, és a ma vetített filmek egyetlen egy dolgot kerülnék el: a nevetetést, és az igazi, tartalmas szórakoztatást!

Hozzanak be az 50-es, 60-as évek nyugati filmjeiből is, vagy éppen az 1930-as évek amerikai (hollywood-i) filmjeiből! Csodákat lehetne csinálni, a közönség újra felfedezné a mozit, ahova ismét érdemes lenne járni! Érdekes módon a 60-as, 70-es évek mozija hagyott engem szórakozni, széles kínálatból választhattam, hogy melyik moziba ülök be! Akkor melyik a diktatúra? A mai! A legerőszakosabb ízlésszűkítő a mozik jelenlegi kínálata!

Szász Mihály

Zarándokút Lourdes-ba

Szeptember 24-én, a kiskundorozsmai plébános úr által vezetett lourdes-i zarándokúton vettünk részt, feleségemmel. A hosszú, majdnem ötezer kilométeres út igen kemény volt, de megérte a fáradságot. Lourdes-ot, a világhírű, francia zarándokhelyet a Graz-Padova-Genova-Monaco-Avignon vonalon közelítettük meg, visszafelé pedig meglátogattuk a kis pástorlány, Bernadette nyughelyét, a nevers-i zárdát. Az úton felejthetetlen élményekben volt részünk, szentmiséket hallgattunk, gyertyafényes körmenetben vettünk részt, felemelő érzés volt megélni, amint a sok nemzet fia a saját

nyelvén egyszerre imádkozik, énekel, miközben mindenki a maga gondolataival foglalkozik. Lourdes-ban volt szerencsénk megtekinteni azt az emléktáblát is, melyet 1912-ben, a magyarok ajándékoztak a zarándokhely templomának. A hosszú úton, méginkább meg erősödhetett bennünk a gondolat, hogy nekünk, magyaroknak szükségünk van az ezeréves nemzetet összetartó keresztény hitünkre. Köszönet a plébános úrnak és a barátoknak, akikkel együtt lehetünk ezen a felemelő eseményen.

Id. Kotogán Vilmos
Domaszék

Köszönet a polgárőröknek

Idős emberek köszönetét szeretném tolmácsolni a szegedi polgárőrség Keresztöltés utcai munkatársainak, hogy gondolnak, törődnek az idős emberekkel. Vetítéssel egybekötött előadást tartottak a Kálvária sugárúti intézetekben. Az idős

emberek kéréseit meghallgatták és segítséget ígértek problémáik megoldásában.

Zsótér Antal,
az Egyesített Szociális
Intézmény
igazgatója

Pogány Miklós

Szeged

Négy szép évet töltöttem én Szeged városában
Boldog voltam, nem volt gondom, színházba is jártam.

Jogász voltam és tanultam, nem volt egyéb dolgom
Menyhárt Gáspár, Horváth Barna volt két professzorom.

A Göndicskert Újszegeden gyönyörű volt nyáron
Múzeumban Juhász Gyula emléket találok.

Egyetemen Horger Antal rossz szelleme kísért
Tanúskodik, hogy a költő, Attila, itt élt.

Kotányiék paprikája csípős volt és édes
A Suhajda cukrászdában volt legjobb a rétes.

Kass szállóban minden télen bált tartott a népség
Ott mulatott, vigadozott mind az összes szépség.

Minden tisztas lányos anya elhozta a lányát
Gondolta majd kap egy férjet s elhagyja a házat.

Csillag börtön a Mars téren zord falát mutatja
Bíróság a bűnözőket mind odajuttatja.

Torony alatt a honatyák hozták a sok törvényt
Tavasszal a szőke Tisza mutatott száz örvényt.

Hol éltünkben jó dolgunk volt oda visszavágyunk
Elfelejtünk minden rosszat s mindent megbocsájtunk.

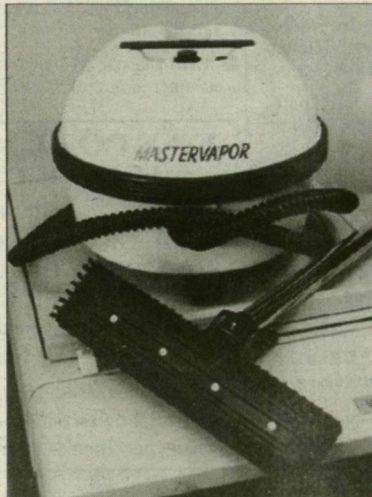
Évek múlva visszatértem, emlékeim hívtak
Öreg fejem, öreg szívem szőnyű csatát vívtak.

Kerestem az ifjúságom a szegedi tájon
Mindhiába, gyorsan elmúlt, ma már nem találok.

(A fenti verset az 1935-ig Szegeden élő Pogány Miklós küldte el szerkesztőségünkbe az USA-ból, egy New Jersey állambeli városból, a következő kísértő szavakkal:

„e versben egy immár több mint 40 éve a világ másik részén élő magyar anyanyelvű amerikai a tiszaparti metropolisz szeretetéről tesz tanúságot.”)

„Nyerek, mert előfizető vagyok!”
**ELŐFIZETŐI
KLUBKÁRTYA JÁTÉKUNK
HETI NYEREMÉNYE:
MASTERVAPOR PORSZÍVÓ**

ELSZO
Háztartási-
gép és
Alkatrész
Szaküzlet
márka-
boltjának
ajándéka.

Nagy
kedvezményrel
megvásárolható:
Szeged, Attila u.
16. T.: 311-928.

Tisztelt Klubtagunk, Kártyatulajdonosunk!
Figyelje csütörtöki
számunkat, mert
lehet, hogy éppen
az Ön számát
sorsoljuk ki!

„A nekem kamatozó
előfizetés!”

Szegeden a lap!
DÉLMAGYARORSZÁG
**ELŐFIZETŐI
KLUBKÁRTYA**